



[tanrinyasasi.org](http://tanrinyasasi.org)

## Ek 8b: Kurbanlar — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler

Bu sayfa, Tanrı'nın Yasası'nın yalnızca Kudüs'te Tapınak mevcutken yerine getirilebilen buyruklarını ele alan bir serinin parçasıdır.

- [Ek 8a: Tapınak Gerektiren Tanrı'nın Yasaları](#)
- [Ek 8b: Kurbanlar — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#) (Bu sayfa).
- [Ek 8c: Kutsal Kitap'taki Bayramlar — Neden Günümüzde Hiçbiri Yerine Getirilemez](#)
- [Ek 8d: Arınma Yasaları — Tapınak Olmadan Neden Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8e: Ondalıklar ve İlk Ürünler — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8f: Komünyon Ayini — İsa'nın Son Akşam Yemeği Fısıh'tı](#)
- [Ek 8g: Nezirlik ve Adak Yasaları — Neden Günümüzde Yerine Getirilemezler](#)
- [Ek 8h: Tapınakla İlgili Kısmi ve Sembolik İtaat](#)
- [Ek 8i: Çarmıh ve Tapınak](#)

## Yasa Gerçekte Ne Talep Ediyordu

İsrail'e verilen tüm buyruklar arasında, en ayrıntılı biçimde tanımlananlar kurbanlardı. Tanrı her şeyi belirledi: hayvanın türünü, yaşını, durumunu; kanın nasıl ele alınacağını; sunağın yerini; kâhinlerin rolünü ve hizmet sırasında giydikleri giysileri bile. Her kurban — yakmalık sunular, günah sunuları, suç sunuları, esenlik sunuları ve günlük sunular — kişisel yaratıcılığa ya da alternatif yorumlara yer bırakmayan ilahî bir düzene göre yapıldı. “Kâhin şöyle yapacak... sunak burada olacak... kan şuraya konacak...” Tanrı'nın Yasası, uyarlamaya açık öneriler değil, kesin itaati esas alan bir sistemdir.

Bir kurban, hiçbir zaman yalnızca “Tanrı için bir hayvan kesmek” değildi. Bu, yalnızca Tapınak avlusunda (Levililer 17:3-5; Yasa'nın Tekrarı 12:5-6; 12:11-14), yalnızca Harun soyundan kutsanmış kâhinler aracılığıyla (Çıkış 28:1; 29:9; Levililer 1:5; Sayılar 18:7) ve yalnızca törensel temizlik koşulları altında (Levililer 7:19-21; 22:2-6) gerçekleştirilen kutsal bir eylemdi. Tapınan kişi yeri seçmezdi.

Görevi kimin yöneteceğine karar vermezdi. Kanın nasıl ele alınacağını ya da nereye sürüleceğini belirlemezdi. Tüm sistem Tanrı'nın tasarımıydı ve itaat, bu tasarımın her ayrıntısına saygı göstermeyi gerektirirdi (Çıkış 25:40; 26:30; Levililer 10:1-3; Yasa'nın Tekrarı 12:32).

## İsrail Bu Buyruklara Geçmişte Nasıl İtaat Etti

Tapınak ayakta dururken, İsrail bu yasaları buyurulduğu gibi yerine getirdi. Musa'nın, Yeşu'nun, Samuel'in, Süleyman'ın, Hizkiya'nın, Yoşiya'nın, Ezra'nın ve Nehemya'nın kuşakları Tanrı'ya, O'nun bizzat tesis ettiği kurbanlar aracılığıyla yaklaştılar. Hiç kimse sunağın yerini değiştirmede. Hiç kimse yeni ritüeller uydurmadı. Hiç kimse evlerinde ya da yerel toplantılarda kurban sunmadı. Krallar bile — tüm yetkilerine rağmen — kâhinlere ayrılmış görevleri yapmaktan men edildi.

Kutsal Yazılar, İsrail'in bu sistemi ne zaman değiştirmeye kalktığını — yetkisiz yerlerde kurban sunarak ya da kutsal görevleri kâhin olmayanlara vererek — Tanrı'nın bu tapınmayı reddettiğini ve çoğu zaman yargı getirdiğini tekrar tekrar gösterir (1 Samuel 13:8-14; 2 Tarihler 26:16-21). Sadakat, Tanrı'nın söylediğini tam olarak yapmak demektir; O'nun seçtiği yerde, atadığı hizmetkârlar aracılığıyla.

## Bu Buyruklar Neden Bugün Yerine Getirilemez

Milattan sonra 70 yılında Romalılar tarafından Tapınak yıkıldıktan sonra, tüm kurban sistemi uygulanamaz hâle geldi. Bunun nedeni Tanrı'nın onu kaldırması değil, bu buyruklara itaat edebilmek için Tanrı'nın verdiği yapının artık mevcut olmamasıdır. Tapınak yoktur; sunak yoktur; En Kutsal Yer yoktur; kutsanmış bir kâhinlik yoktur; yerleşik bir temizlik sistemi yoktur; ve yeryüzünde kurban kanının Tanrı'nın huzuruna sunulabileceği yetkili bir yer yoktur.

Bu unsurlar olmadan “elimizi taşın altına koymak” ya da “yasanın ruhunu tutmak” diye bir şey yoktur. İtaat, Tanrı'nın tesis ettiği koşulları gerektirir. Bu koşullar ortadan kalktığına, itaat imkânsız olur — itaat etmeyi reddettiğimiz için değil, Tanrı'nın Kendisi bu özel buyrukları yerine getirmek için gerekli araçları kaldırdığı için.

## Daniel'in Kurbanların Sona Ermesi Hakkındaki Peygamberliği

Kutsal Yazılar, kurbanların sona ereceğini — Tanrı tarafından kaldırıldıkları için değil, Tapınak yıkılacağı için — önceden bildirmiştir. Daniel, “kurban ve sununun sona ereceğini” yazar (Daniel 9:27); ancak sebebi de açıklar: şehir ve kutsal yer düşman güçler tarafından yok edilecektir (Daniel 9:26). Daniel 12:11'de peygamber, düzenli kurbanın “kaldırılacağını” yeniden belirtir; bu ifade, bir yasanın iptali değil, şiddet ve yıkımla ortadan kaldırılmayı anlatır. Daniel'de Tanrı'nın buyruklarını değiştirdiğine dair hiçbir ima yoktur. Kurbanlar, Tapınak ıssız bırakıldığı için sona ermiştir — peygamberin söylediği gibi. Bu da Yasa'nın kendisinin dokunulmadan kaldığını; yalnızca Tanrı'nın itaat için seçtiği yerin kaldırıldığını doğrular.

## Sembolik ya da İcat Edilmiş Kurbanların Hatası

Birçok Mesihçi grup, kurban sisteminin bazı yönlerini sembolik olarak yeniden üretmeye çalışır. Fısıh yemekleri düzenleyip bunlara “kurban” derler. Toplantılarda buhur yakarlar. Ritüelleri canlandırır, sunuları sallar ve dramatizasyonlarla “Tevrat’ı onurlandırdıklarını” iddia ederler. Başkaları “peygamberlik kurbanları”, “ruhsal kurbanlar” ya da “gelecek Tapınak için provalar” gibi öğretiler üretir. Bu uygulamalar dindar görünebilir; ancak itaat değildir — icattır.

Tanrı hiçbir zaman sembolik kurbanlar talep etmedi. Tanrı insan hayal gücünün ürettiği ikameleri asla kabul etmedi. Ve Tanrı, yalnızca Tapınak içinde yapılmasını buyurduğu şeylerin Tapınak dışında yapılmaya çalışılmasıyla onurlandırılmaz. Tapınak olmadan bu buyrukları taklit etmek sadakat değil, Tanrı’nın onları tesis ederken kullandığı kesinliğe saygısızlıktır.

## Kurbanlar, Yalnızca Tanrı’nın Yeniden Kuracağı Tapınağı Bekler

Kurban sistemi ortadan kaybolmadı, kaldırılmadı ve insanlar tarafından icat edilen sembolik eylemler ya da ruhsal metaforlarla değiştirilmedi. Yasa’da, Peygamberler’de ya da İsa’nın sözlerinde kurbanlarla ilgili buyrukların sona erdiğini ilan eden hiçbir ifade yoktur. İsa, Yasa’nın her parçasının ebedî geçerliliğini onayladı; gök ve yer geçmedikçe harfin en küçük çizgisinin bile düşmeyeceğini söyledi (Matta 5:17-18). Gök ve yer hâlâ duruyor. O hâlde buyruklar da duruyor.

Eski Antlaşma boyunca Tanrı, Harun kâhinliğiyle yaptığı antlaşmanın “sonsuz” olduğunu defalarca vaat etti (Çıkış 29:9; Sayılar 25:13). Yasa, kurban düzenlemelerini “kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli bir kural” olarak adlandırır (ör. Levililer 16:34; 23:14; 23:21; 23:31; 23:41). Tek bir peygamber bile bu buyrukların sona erdiğini ilan etmemiştir. Aksine, peygamberler, ulusların İsrail’in Tanrısı’nı onurlandığı ve O’nun evinin “bütün uluslar için bir dua evi” olduğu bir gelecekte söz eder (Yeşaya 56:7). İsa da Tapınak’ın kutsallığını savunmak için aynı ayeti alıntılı (Markos 11:17). İsa bu ayeti Tapınak’ın sonunu bildirmek için değil, onu yozlaştıranları kınamak için kullandı.

Yasa bu kurbanları kaldırmadığına, İsa onları kaldırmadığına ve Peygamberler iptallerini öğretmediğine göre, Kutsal Yazıların izin verdiği tek sonuca varıyoruz: bu buyruklar Tanrı’nın ebedî Yasası’nın bir parçası olarak kalır ve bugün yalnızca Tanrı’nın Kendisi tarafından gerekli kılınan unsurlar — Tapınak, kâhinlik, sunak ve temizlik sistemi — mevcut olmadığı için yerine getirilemez.

Tanrı’nın Kendisinin kaldırdığını yeniden tesis edene kadar, doğru duruş alçakgönüllülüktür — taklit değil. Tanrı’nın askıya aldığını yeniden yaratmaya çalışmayız. Sunağı taşımayız, yeri değiştirmeyiz, ritüeli bozmayız ya da sembolik sürümler icat etmeyiz. Yasayı kabul eder, kusursuzluğuna saygı duyar ve Tanrı’nın buyurduğuna ne ekler ne de ondan çıkarırız (Yasa’nın Tekrarı 4:2). Bunun altı, kısmi itaattir; kısmi itaat ise itaatsizliktir.